

1
Barcelona 8-X-48

Estimat Jaume: Com que el diuençse no po-
dré venir perquè el dimarts i escau el Sant de la
Pilar i aprofitarem aquests tres dies per fer el punt
i parlar-los a casa seva a Manresa, t'envio per
carta aquestes reflexions que m'he fet a mi
mateix. Després de pensar-li molt crec
que no em corre de cap manera ^{acceptar} ~~acceptar~~
ara el curs que em proposes a la Universitat.
Fixa't Jaume que parletxo, i si este conven-
cut, de la teua bona voluntat per organtitza-
re-me una reincorporació a les tasques
universitàries i que tras cercat el mitjà
que, de moment, estare a la teua via per
fer-los. Però fixa't que en les condicions

amb qui t'has vist reduït a propiar-ur'les,
 en lloc d'una solució que em establiria altres
 feines, me'n porta per a mi una càrrega fei-
 xuga que ara podria portar amb exit.

Les condicions a les quals ^{amb qui hauria de fer-la} em presenten
 terien de descarregar-me de cap de les
 feines que ara faig o de les que es va-
 gin presentant durant el curs i en
 mitj de la complexitat i de la diversitat
 de treballs que ara faig hauria de dedicar
 un esforç que no puc realitzar a la pre-
 paració d'unes lliçons sense tenir temps
 ni de necessària concentració per desculpallejar-
 me'n sense fer un paper ben trist.

(3)

Esbrin que no puc sorprendre (i, per tant, no et
prendràs involuntàriament el meu refus) que no puc
de cap manera tornar a aquesta casa com
un ajudant que ara comença. Tinc 49
anys i una feina feta al darrera i sent
un cansament i una resistència invencible
a tornar a sorprendre el camí del començament.
No es el mateix fer una classe al

Virtelina un any que es guanya honor-
rablement la vida com a professor d'econ-
omia mitja, que publicar un curs de
Civiques a la Universitat un any que
passa per un medicullista (tu has contri-
bit a difondre les i t'has apraeixos molt)
després de deu anys de un bon estat en

4
contacte amb alumnes universitaris. Amb qui-
na cara vols que em miri els antics a-
lumnes que avui són professors d'aquella
casa amb encàrrecs de curs degudament
retribuits? A més, de cara a la realitat,
se pot fer experiència pròpia de l'evolució d'aquest
curs entre els deixebles teus que tindria amb
joves ja molt formades a les ~~escoles~~
no es pot fer passar amb qualsevol
ritat ja conegudes. D'un d'ells, en Ramon
Gubern que ha estat deixeble meu, et pot
dir que el va posar en contacte amb en
Casacuberta per publicar textos catalans antics
i ha demostrat una preparació tan seriosa
en biblioteques que en Casacuberta creu que
a no tardar molt, arribaria a aconseguir una

5
especialització en aquesta matèria com la que
ara té en Coll i Aleu. Si jo li tinc
de descoliar-li (com unes vides crímines del XV,
cal per un dediqui a una tasca de pre-
paració que no tinc temps de fer.

Prat't le via al cor, estimat famós,
veurís me tinu arió. No t'amagari me

he parant amb la Soler d'aquest afor
i comprén la meua posició.

La meua resolució es aquesta, però penso
que estic disposat a no enfadar-me amb
tu vigui la me vigui la teua reacció. Esti-
mo massa la teua amicitat per per-
oscilar per anècdotes que paranda la cosa superem
tots dos ariat. Recorda el cas anterior.

A més estic enviençant de la terra bona vo-
 luntat i del teu interès per mi. Ningú no
 et demanava que em cridessis i les lles
 set espiritualment, ningú no et deia
 que passessis em mi i les lles pensat.
 El teu regar tardà que tu imaginaves altres
 condicions per a oferir-me. Tots sabem
 la reciprocitat de recursos de la nostra
 vida cultural. Per tot això i per altres
 coses més, moltes gràcies. Però per ara
 jaume, estalviar de demar aquest pas
 Tal vegada es presentari una oportunitat
 més oportuna. I tal cosa amb tot l'afecte
 el teu amic
 Muriel Bagués